

Dr. Misik Sándor (1943-2025)

biológus, intézeti igazgató

Budapesten 1943. december 6-án született, gyermekéveit részben Pécelen töltötte. Budapesten, a Piarista Gimnáziumban tanult. Érettségi után Budapesten az Egészségügyi Főiskolára járt, majd biológus pályára indult. Budapesten, az ELTE TTK-ra felvételt nyert. Egyetemi éve alatt az évfolyamtársai fölé emelkedett tehetségével, tudásával, kiváló eredményeivel. Tanulmányait népköztársasági ösztöndíjjal és kintintetéssel fejezte be. Nagyszerű talentumokkal indult az életbe, melyekkel a rá váró feladatait kiválóan teljesítette mind családi életében, mind munkahelyein. Népes családjában öt tehetséges fiút nevelt fel.

Első munkahelyén a Pécsi Orvostudományi Egyetemen tanársegéd az 1960-as évek végén. Ezt követően három éven át Budapesten a Távközlési Kutatóintézetben mikrohullámú technológiával dolgozott, amit kísérleteinél eredményesen hasznosított. Innen 1974-ben, akkor még a Budapesten működő Szőlészeti és Borászati Kutató Intézetbe (SZBKI) került. Itt 30 éven át az

Élettani Osztályon kutatói munkakörben, később állomásigazgatóként tevékenykedett. Kutatási témakörei: a víz szerepe a szőlő élettani folyamataiban, az évjárat hatása a szőlővesszők víztartalmára és vízállapotára. Szűkebb kísérleti területe a szőlő fagyűrűzése, a szőlővesszőkben lévő szabad- és kötött víz alakulása. Ezek a témák a napjainkban zajló globális felmelegedés idején is időszerűek. E témából munkatársaival tudományos dolgozatokat jelentett meg neves hazai és külföldi lapokban, sőt e témából írta kandidátusi dolgozatát is 1992-ben. 1980-ban miniszteri határozatra az Intézet Budapesti Központját Kecskemétre költöztették, vele együtt Ő is áttelepült, és ott folytatta kísérleteit. Ez nem tartott sokáig, mert hamarosan felkérték egy 1983-1987 közötti időszakára szőlő afrikai/ mozambiki szolgálatra, ahol családjával együtt tevékenykedett. Feladatul kapta középiskolások részére portugál nyelvű biológiai tankönyvek megírását. Addig az angol és az orosz nyelv ismerője volt, de a feladat végzésére megtanult portugál nyelven is. Hazatérése után, 1987-ben meghívták Egerbe, az SZBKI Kutató Állomásának igazgatójának. Tíz éven át ellátta igazgatói feladatait, miközben negyedmilliárd forintot fejlesztésekkel korszerű, versenyképes kutatóintézetet alakított ki. Konceptiókban gondolkodó igazgatóként munkáját mindig átgondoltan, következetesen, céltudatosan és precízen végezte. Az Egeri Kutató Állomás munkatársaival összetartó kollektívát szervezett, és velük együtt gyümölcsöző kapcsolatokat alakított ki és tartott fenn a felügyeleti szervekkel, a borvidéki szőlészeti és borászati üzemek szakembereivel, hazai és külföldi kutatókkal. Az állandó intézeti átszervezések miatt sok anyagi és személyi gondok között mindig megtalálta a problémák legjobb, legértelmesebb megoldását. Kutatóit hazai és külföldi konferenciákra küldte, adandó alkalommal azokon ő maga is előadásokkal és poszterekkel vett részt. Egerben számos szakmai tanácskozást, konferenciát, kísérleti borok bemutatóját szervezte, és magas színvonalon bonyolította le, öregbítve az Egeri Kutató Állomás hírnevét.

Miután igazgatói tevékenységét 2004. augusztus 31-én befejezte, nyugállományba ment, családjának, fiainak és unokáinak élt. Egerben, 2025. augusztus 30-én hunyt el. Hamvait Andornaktályán 2025. szeptember 12-én felesége sírjába helyezték örök nyugalomra. Végso útjára családtagok, barátok, munkatársak kísérték.

Dr. Hajdú Edit